

4
СТР.
17В.

РЕДАКЦИЯ АДМИНИСТРАЦИЯ И ПЕЧАТНИЦА
на вестникъ
„ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ“
ул. „Царица Йоанна“ № 23
Телефонъ № 150
ОСНОВАНЪ ПРЕЗЪ 1923 ГОД.
КАТО ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКОТО
МАЛЦИНСТВО ОТЪ РАМЪНИЯ

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

РЕДАКТИРАТЪ: Л. П. СТАНЧЕВЪ и Я. Х. ЯНЕВЪ

Брой 444

Добричъ, вторникъ 6 май 1941 год.

Година VI

ТАРИФА НА ВЕСТНИКА:		
АБОНАМЕНТЪ:	(1 година)	280 лв.
	(6 месеца)	150 "
	(3 месеца)	80 "
Годишенъ абонаментъ за чужбина . 560 "		
ОБЯЗЪ: официални по 2-50 лв. на кв. см.		
търговски — по споразумение, годишни и вън-		
чални по 60 лв. на публикация, въ хрониката		
по 10 лв. за гармонденъ редъ. На абонати спе-		
циални условия		

ДОБРУДЖАНЦИ, ДНЕСЪ Е ПРАЗДНИКЪТЪ НА ХРАБРОСТЪТА, ПРАЗДНИКЪТЪ НА РОДНАТА ВОЙСКА ШИПКА, СЛИВНИЦА, БУЛАИРЪ, ОДРИНЪ, СУЛТАНЪ-ТЕПЕ, ТУТРАКАНЪ, ЗАВОЯТЪ НА ЧЕРНА, ДОЙРАНЪ СЪЖ НАЙ-СВЪТЛИТЪ ПАМЕТНИЦИ НА БЪЛГАРСКАТА ВОЙСКА ОБИЧАЙТЕ РОДНАТА ВОЙСКА!

ПРАЗДНИКЪТЪ НА ХРАБРОСТЪТА

Първата заря съ церемонии въ свободния Добричъ. Първиятъ величавъ моментъ, който изпитватъ свободните добруджанци! Тази тъй много мечтана и съ трепетъ слушана заря по радиото въ дните на черното робство, снощи въ 8 часа блъсна съ цялото си величие предъ жителитъ насълзени отъ възторгъ на Добричъ.

Надъ площада на свободата витаятъ духоветъ на падналитъ за родината герои.

Частитъ отъ мъстния гарнизонъ, златната добруджанска учаща се младежъ, запаснитъ офицери подофицери, бойцитъ отъ фронта и родолюбивитъ организации пристигнаха въ строини редици и заематъ своитъ мѣста. Около анода, отъ четиритъхъ жертвеника се издига къмъ небесата благовонния димъ на тамяна. Точно въ 8 часа командуващиятъ зарята възвестява пристигането на началника на гарнизона. Моментътъ е тържественъ. Пристига началникътъ и поздравява войсковитъ части и другитъ организации. Следъ това започва проверката на частитъ и символичната проверка на покойнитъ български воини, паднали по добруджанскитъ полета за величието на родината.

Върховенъ моментъ на радостъ и величие. Мнозина плачатъ.

При извикването името на покойния храбрецъ, обажда се духътъ на падналия воинъ. Хорътъ тихо пѣе покойници. Очитъ неволно сълзятъ: Началникътъ на гарнизона се изправя и говори. Общо мълчание. Говори българския войникъ. Говори за свободния Добричъ говори за героичната българска армия, говори за победнитъ битки изъ равна Добруджа, въ Македония и Тракия: „Нека присъстваващитъ да съхранятъ въ себе си сѣмозжертва на хилядитъ паднали герои за Величието на България.“ Нестихващо ура изпровожда думитъ на българския воинъ.

Плачатъ всички. Въ стройни редици войници и учащи се и организации си разотиватъ, Първата заря въ свободния Добричъ!

ПЪРВИТЪ АНГЛИЙСКИ ПЛЕННИЦИ

въ Иракъ. Съ стотици арабски племена преминаватъ въ Иракъ да се биятъ съ англичанитъ

Бейрутъ 5. Въ понеделникъ били докарани въ Багдатъ първитъ пленени английски войници. Тѣ били задържани подъ най-строга стража въ единъ лагеръ близо до иракската столица. Освенъ това се съобщава, че въпрѣки взетитъ всички мѣрки отъ английска страна, стотици арабски племена отъ съседнитъ области, особено отъ Палестина, сж преминали днесъ иракската граница, за да се поставятъ на разположението на иракското правителство. Сжщо се съобщава, че и отъ Сирия сж минали многобройни въоръжени араби въ Иракъ да се биятъ съ англичанитъ.

ИРАКЪ ЩЕ СЕ БИЕ ДО КРАЙ

СЪ АНГЛИЧАНИТЪ

Духътъ и моралътъ на иракската войска сж повишени и правителството. Иракската войска била отлична и моралътъ на войника се затвърдилъ следъ двадесетъ годишната английска тирания. Той казалъ още, че тази войска днесъ ще се бие до край съ английскитъ подтисници.

Окончателното разрешаване на въпроса за задължителната задължителната размѣна на населението МЕЖДУ БЪЛГАРИЯ И РУМЪНИЯ

София 5 (по телефона)
За приключването на преговоритъ за окончателно разрешението на въпроса за задължителната размѣна на населението, предвидено въ чл. 3 отъ договора между България и Румъния, въ разпореденията на чл. 1 отъ приложението В. къмъ този договоръ, българското и румънското правителства се споразумѣха върху следното:

1. Румънското правителство ще приеме на своя територия всичкото останало население отъ румънски народностенъ произходъ отъ Дуросторски и Калиакренски окръзи и което не е било евакуирано до 14 декември 1940 год. Това население се намира най-много въ Тутраканско, чийто брой, споредъ българскитъ данни, възлиза на 4700 души. Тѣ ще бъдатъ определени въз основа на съставенитъ отъ българското правителство списъци отъ смѣсенитъ комисии за размѣна на населението, предвидено въ приложение В. Българското правителство ще приеме на своя територия

3500 румънски поданици отъ български народностенъ произходъ отъ Тулчански и Кюстендженски окръзи, които не сж били включени въ евакуацията до 14 декември 1940 год. Население отъ български народностенъ произходъ. Лицата, чийто контестации били отхвърлени отъ смѣсенитъ комисии за размѣна на населението и отъ смѣсенитъ подкомисии и населението, което не ще да е още заминало, ще бъде включено въ тази размѣна.

2. Ще бъдатъ изключени отъ тази размѣна въ тулчанскиятъ и Кюстендженски окръзи лицата отъ български произходъ, неразмѣнени, женени за румънки и лица въ Дуросторски и Калиакренски окръзи отъ румънски народностенъ произходъ, неразмѣнени до днесъ, женени за български, при условие, тѣзи бракове да сж били сключени преди 14 септември 1940 година.

3. Смѣсенитъ комисии за размѣна на населението,

предвиденъ въ чл. 9 отъ приложението на договора ще подновятъ веднага работата за тази целъ по надлежитъ лица за необходимия брой отъ комисиитъ. Евакуирането на предвиденитъ въ настоящия протоколъ лица ще започне на 25 априлъ т. г. и ще бъде завършено на 25 май т. г.

4. Приематъ се разпореденията на „Крайовския договоръ, както и на новото приложение по отношение на селскитъ и градски имоти, подлежащи на задължително изселване лица, както и другитъ разпоредения къмъ договора ще бъдатъ напълно приложени. Дветъ правителства се споразумѣха и смѣтатъ въпроса за броя на лицата подлежащи на задължително изселване, като окончателно приключенъ, безъ възможностъ за никакво отъ дветъ правителства да отнасятъ този въпросъ като споръ за арбитражъ.

Речта на Хитлеръ

относно Балканитъ живо се коментира въ Турция
Райхътъ нѣма противни интереси на Балканитъ

Анкара 5 (Хавасъ Офи)
Осведоменитъ политически срѣди се интересуватъ особено отъ пасажитъ на речта на Хитлеръ, относно Балканитъ и специално що се отнася до Турция. Почитътъ къмъ Кемалъ Ататюркъ и къмъ сегашнитъ ръководници се посреща най-добре и изглежда че вдъхва доверие въ Анкара въ навечерието на завръщането на фонъ Папенъ макаръ че намѣрението на Райха спрямо Турция де е определена потвърждава се повторно твърдението, че Райха нѣма противни интереси на Балканитъ. Тукъ се отбелязва, сжщо резерви къмъ събитията въ Иракъ, които се тълкуватъ съ преднамѣрена целъ. Съ това

тукашнитъ срѣди обясняватъ отлагането на завръщането на фонъ Папенъ комуто се пада крайната задача да потвърди добрата воля на Райха изразена и потвърдена отъ посланието на Хитлера до председателя Изметъ Инъню.

Лалинея 5 (Хавасъ Офи)
Презъ цѣлиятъ день вчера многобройни ята самолети, водосамолети, изстребители и бомбардировачи отъ английскитъ въздушни сили летѣха надъ скалитъ, залива и пристанището на Гибралтаръ. Тия маневри траеха дванадесетъ часа. Привечеръ много морски единици излязоха на открито море.

Незабравимия образъ на Хр. Стефановъ

Въ навечернето, когато българското малцинство, по инициативата на добруджанския в-к „Обнова“, бѣше отпочнало усилената организационна и културна дейност за своето обособяване въ народностно малцинствено движение, като мѣлния надъ цѣла Добруджа се разнесе тѣжната вѣст за зверското убийство на голѣмия добруджански деецъ Христо Стефановъ.

Конгресътъ на българското малцинство бѣше насроченъ на 6 септември 1931 год., въ подготовката и организирането на който покойниятъ взе живо участие. Като награда на вѣрната му служба на Добруджа, неговитѣ палачи го простреляха, може би съ надеждата, че въ неговото лице ще убиятъ душъта на добруджанското народностно самосъзнание. Но тѣ се измаиха жестоко въ своята пълнена целъ.

Наистина, цинцаринътъ гонъ Патони простреля водача на поробеното добруджанско население, но не и борческата вѣра на добруджанци. Фактътъ е, че и следъ смъртта на Хр. Стефановъ добруджанскитѣ българи не се отклониха отъ начертания пътъ за своето народностно самосъзнание и легално проявление. Гробътъ на покойния стана нова трибуна въ борбата на добруджанци, общественитѣ му кръстъ — символъ на добруджанската борческа сила.

Хр. Стефановъ бѣше отъ онѣзи българи, които въ Добруджа извършиха епични дѣла за нейното стопанско, културно и политическо издигане.

Завършилъ специално земеделско образование, дълги години той свещенодействуваше въ имението на баща си, видния котленецъ — Стефанъ х. Матеевъ. И буренясалия нѣкога ридъ, на който впоследствие израстна китното и добре уредено с. Царъ Борисъ, се преобрази въ образцово земеделско стопанство.

Хр. Стефановъ бѣше общественикъ отъ голѣма величина. Добруджа е родила малко синове като него. Стопански и културенъ деецъ въ най-сѣдбоноснитѣ години на Добруджа, когато политическия, народностенъ и финансовъ тероръ на Румѣния бѣше достигналъ своя връхъ, срѣдъ отровената атмосфера на цинцарскитѣ вандализми, той напусна своя идиличенъ животъ въ с. Царъ Борисъ и се отладе съ цѣлата си душа на разразилата се борба за правдини и по-добъръ животъ.

Своята голѣма любовъ къмъ

труда, отзивчивата си душа къмъ страданията на малкия братъ, преклонението си предъ народа, по силата на стеклитѣ се обстоятелства въ Добруджа, Хр. Стефановъ пренесе на обществена почва, където за малко време остави неизличими следи. Като сенаторъ и общественикъ, съ своята прѣмота, несъкрушима енергия и голѣма демократичност, покойниятъ успѣ да си извоюва непринудената почитъ и най-горещитѣ симпатии на добруджанското население.

Хр. Стефановъ органически ненавиждаше шума и показа.

Отрасналъ въ село, живѣлъ дълго време като тихъ и незабелязанъ работникъ въ полето на стопанската култура, той остана такъвъ до края на живота си и като общественикъ. Паметенъ ще остане неговиятъ подвигъ презъ 1929 год., когато неурожаятъ въ Добруджа загрозяваше съ гладъ нейното трудолюбиво население. Като председател на Земеделската камара въ Добруджа, покойниятъ взе почина и достави голѣми количества храни, които раздаде на добруджанци на много ефтина цена. По този начинъ, изключително благодарение на него, хлѣбородна Добруджа бѣ спасена отъ разорение, а добруджанци — отъ гладна смъртъ. За това тѣ ще му останатъ завинаги признателни.

Презъ 1930 год. въ Добричъ се състоя допълнителенъ изборъ за мѣстото на починалия презъ годината сенаторъ. Хр. Стефановъ бѣ единодушно избрани кандидатъ на българското малцинство. Всички видѣха въ негово лице призвания водачъ, защото той бѣ между най-подготвенитѣ да даде разрешение и да постави предъ съвестта на румѣнската общественост жизненитѣ и голѣми въпроси, които болезнено докосваха сѣдбата на добруджанскитѣ българи. Отъ това време е историческия му позивъ къмъ избирателитѣ отъ Калиакренския окръгъ, въ който нуждитѣ и интереситѣ на добруджанци бѣха блѣскаво изложени.

Въ позива си Хр. Стефановъ разкри искрено и честно своитѣ разбирания за положението въ Добруджа. Въ него бѣха направени една отъ друга по-нерадостни потвърждения. Той се обяви срещу несправедливия поземленъ режимъ, наложенъ чрезъ нарочния законъ за Нова Добруджа. Нѣщо повече: вѣщиятъ най-трепетенъ копнежъ, — писа той въ позива си къмъ добруджанци, — да видите измѣненъ чудовищния законъ за Нова Добруджа още не е сѣд-

натъ. По този въпросъ Хр. Стефановъ прояви голѣмо и похвално старание. „Когато приехъ да се кандидатирамъ на вакантния постъ, направихъ го, — изповѣда се той, — съ уговорката, че тия мѣроприятия ще бждатъ непременно гласувани въ най-скоро време отъ законодателнитѣ тѣла“.

Съ този куражъ сж говорили до появата на Хр. Стефановъ малцина добруджански дейци. Така честно и открито и съ толкова много себепридане говорѣше само той. Въ заключителната частъ на неговия позивъ се казваше: „тържественно декларирамъ, че въ съгласие съ своитѣ партийни сподвижници, ще си подадемъ солидарно оставките отъ партията, ако това обещание не бжде реализирано“.

Хр. Стефановъ направи всичко, каквото бѣ въ неговата власт, за да подобри робската участъ на Добруджа. Неговата преждевременна смъртъ не му позволи да завърши своето предприето дѣло. Но той се бори въ румѣнския сенатъ съ завидна смѣлостъ.

Тихъ и скромненъ, мълчаливъ, но упоритъ въ преследваната целъ, Хр. Стефановъ ни напусна съ усмивка на уста. Остана ни неговия безукоризненъ животъ, който като знаме завинаги ще окриля добруджанци въ тѣхната борба за културни, политически и социални правдини. За това тѣ всѣкога ще си спомнятъ за него съ неизразима болка.

Добруджанскитѣ българи, пословични съ своето трудолюбие, винаги сж били ревностни привърженици на мира и на легалната борба. Толкова повече за това, въ лицето на Христо Стефановъ, единъ отъ голѣмитѣ стѣбове на българщината въ Добруджа, тѣ всѣкога ще виждатъ възплотени своитѣ идеали. Предъ неговия гробъ тѣ ще се обричатъ да следватъ борческия му пътъ и неуморно да се борятъ за тържеството на неговия и народностния общобългарски идеалъ. Миръ на праха му!

П. Господиновъ

— На 18 т. м. на северната гара е изгубено едно лефтерче съ воененъ билетъ, лична карта и карнетъ за каране на тракторъ. Който ги представи въ редакцията, или ги предаде на собственика Никола Хр. Новачевъ, с. Перифаж, касъмьска околия, ще получи отлично възнаграждение.

се живитѣ. Нѣкои майки получиха съобщение за убити и изгубени свои близки. А тѣ!... Мжката ѣ растѣше, но слабата надежда, че и тѣ като другитѣ може да дочака завръщането, не я напушаше.

— Боже, дали ще се върнатъ? Да бѣхъ поне една думица научила за тѣхъ, думаше тя, и тази мисль ѣ даваше малко успокоение. Обнадеждаваше я. Годиניתѣ течаха... Малката надежда почна да чезне. Не останаха мисли въ главата на буля Марина. Изтеклоха отъ плачъ очитѣ ѣ. Възстари се. Силитѣ ѣ отпаднаха. Изостави градината. Спомена за работата, която кипѣше нѣкога въ нея ѣ измжваше повече. Кжщата се кривна на една страна. Буренякалиятъ дворъ запустяваше. Седнала на ниско столче, подъ сѣнката на избуделия бучинишъ и коприва, тя предѣше чуждо... Мисльта за двата ѣ соколи,

Разширение функциитѣ

на общинскитѣ комисари

Съ заповѣдъ на министра на търговията е разрешено на общинскитѣ комисари по снабдяването въ страната да нормиратъ ценитѣ на всички готови и изработени по поръчка обуча, както и направата на подметки и токове отъ гонъ и гума.

Това разширение на правата на общинскитѣ комисари по прехраната се прави съ целъ да се улесни общата работъ по контрола на ценитѣ и постигане опредѣлянето на ценитѣ и съ огледъ на конкурентнитѣ условия въ дадена община.

Опредѣляне ценитѣ на нѣкои стоки

Презъ изтеклата седмица въ министерството на търговията сж били опредѣлени ценитѣ на следнитѣ стоки: обикновенъ спиртъ за горене, овчото прѣсно масло, извадено извънтъ млѣкопреработвателнитѣ заведения, каменнитѣ вжглища, произвеждани отъ частнитѣ минии въ страната; на кожухчетата безъ ржави, Франко склада

на предприемача; меласа за производство на спиртъ и на безводния спиртъ; на кравето и биволско масло и ценитѣ на хлѣба.

Чрезъ това опредѣляне на ценитѣ отъ органитѣ на министерството на търговията единствено се предпазва населението отъ тѣхното увеличение и отъ пристѣпнитѣ на спекулата.

ГЕОРГИ Д. ШОПОВЪ

Нѣма да приема на именния си день — Георгиевденъ

Д-ръ ГЕОРГИ ХРИСЧЕВЪ

Началникъ на Обл. ветерин. служба

Нѣма да приема на именния си день — Георгиевденъ

производителна кооп. „ЖЕЛѢЗНА РЖКА“
ПЛѢВЕНЪ тел. 80

ЛОЗАРИ!

Истинско удоволствие ще Ви прави да работите съ Лозарската марка „ЖЕЛѢЗНА РЖКА“ — собствено производство на произвед. кооп. „ЖЕЛѢЗНА РЖКА“ — Плѣвень, защото е направена по последната дума на техниката съ леко мжливото прѣскане за което заслужено е получила нѣколко първи награди отъ устроенитѣ мострени годишни земеделски изложби и панаири и на което се дължи хубавото плѣвено грозде — „БУЛГАРЪ“.

Кооперацията ни сжщо произвежда всички видове тенекед. произведения.

ТЪРСИ СЕ ПРЕДСТАВИТЕЛЪ ЗА ДОБРУДЖА

319-1

АДВОКАТА
СТЕФАНЪ АТ. БУРГУДЖИЕВЪ

се завърна отъ обучение и започна работата въ бюрото си ул. Царъ Борисъ III 56 — Добричъ 295-10-6

СТ. ПАРАШКЕВОВЪ

Завръщане (РАЗКАЗЪ)

Жертва на буйнитѣ пролѣтни води на Росица, които като бѣсни отвищаха всичко: хора животни, посѣви и кжщи, бѣше и бай Христо градинаря. Много години минаха оттогава...

Полската работа пое жена му, Марина, заедно съ неврѣстнитѣ си синове, Костадинъ и Христо. Работата кали дветѣ момчета и израстнаха едри, здрави мжже, като канарата, по висѣше на долния край на градината имъ, край рѣката.

Дойде европейската война. Съ другитѣ заминаха и синоветѣ на буля Марина. Клетата вдовица, останала сама въ свѣтъ, често оплакваше живота и нѣмотията си.

Отначало тя получаваше честичко писма отъ фронта. Последното ѣ много зарадва: „Мила мамо, ние двамата сме въ една рота вече. Всички ни обичатъ, а началникитѣ често ни сочатъ за примѣръ на другитѣ войници. За храбростта ѣ и извънредната нѣ награди... Ти не мисли за насъ. Ние сме добре. Пази здравето си, за да дочакашъ единъ день нашето завръщане... Твои Костадинъ и Христо.“

Следъ това писмо днитѣ за клетата майка се занизаха бавно и мжчително. Никаква вѣстъ не идваше вече... Бедната вдовица все очакваше...

Свърши се войната. Завърнаха

на си каза: „Този пъкъ какво ѣ иска отъ мене, като нѣмамъ нищо? Изведнажъ тѣ си спомни за синоветѣ, които тѣ отдавна оплака и сърдцето ѣ се сви отъ мжжа.“

— Да му дамъ нѣщо за „Богъ да прости“, каза тѣ и брѣкна въ пазухата си...

Скитникътъ приближи старичката. Спрѣ се предъ нея. Лека усмивка раздвижи застарѣлото, мжчено лице. Очитѣ му широко се отвориша.

— Майко!.. извика презъ сжзи разтреперанъ.

— Сине, чедо мое, отъ къде какъ тѣй... — старата се хвърли подишла да го целува и гали, погледна въ сълзи.

— Кажѣ, кажѣ, къде бѣше толкова време? А де е Христо? — Всичко ще ти разкажа, майко! — Седни, чедо!

Костадинъ свади торбата, рамото си и седна. Наклоняваше

се живитѣ. Нѣкои майки получиха съобщение за убити и изгубени свои близки. А тѣ!... Мжката ѣ растѣше, но слабата надежда, че и тѣ като другитѣ може да дочака завръщането, не я напушаше.

ЕДНА КУЛТУРНА ПРИДОБИВКА

ВЪ С. БИЛО

От няколко седмици насам в селото Било кипи творческа дейност. Група ентузиастични младежи, под ръководството на младия учител Ганчо Киров-Георгиев в едно късо време образуват: смесен хор, театрална група и помагат първите основни камъни за образуване на ново читалище.

На 30 март, в 10 часа сутринта, се състоя първото детско литературно-музикално утро, което се откри от хорът на детската музикална китка I и II отделение. Учителят държа кратко слово за значението на българският език след, което се изпълниха най-различни номера, развиха се дебати и се развиха мисли относно поведението и успеха на учениците.

След обяд, точно в 4 ч., се събра първото учредително събрание за избор на настоятелство на новообразуваното читалище. При пълно единодушие Билочани сами избраха свои представители, като им гласуваха пълно единодушие. За настоятелството те избраха 12 души, като се взема решение при едно настоятелствено събрание сами да си определят всички каква длъжност ще изпълнява. За членове на настоятелството се избраха: Костадин Котоманов, Георги Т. Куртев, Паруш Николов, Иван Томов, Стоян Върбанов, Кирчо Желев, Димо Т. Иванов, Георги Теох. Куртев, Иван Райков, Васил Андонов, Никола Кондов и Данаил Великов. Вечерта, същия ден, в 9 часа се състоя литературно-музикална вечер с весела част, американски наддавания, томбола и добре уреден бюфет.

Литературно-музикалната вечер се откри от смесения хор, под ръководството на учителя-диригент Ганчо Кр. Чернев с „Шуми Марица“ и „Химна на Царя“.

Учителя произнесе реч, която завърши с бурни аплодисменти. Хорът изпълни „Родна псалм“ насъ на всички ни свързва, след което се заредиха многобройни литературно-музикални номера. Особено впечатление направи дуета изпълнен от солистите: Веса Томова и Радка В. Куртева и народната псалм „Пустни я мари лелю Тодорка“ изнесена от смесения хор.

Литературно-музикалната вечер завърши с „Мила Родино“, след което започна веселата част.

Тая културна придобивка билочани посрещнаха с нескри-

ван възторг и за това по-после всички бяха много щедри при разиграната томбола и американското наддаване.

На 12. и 20. IV. се изнесоха още две литературно-музикални вечери, които се посетиха от шест околни села и при изпълнен салон завършиха с небивал успех. Фонда на читалището расте всеки ден.

На билочани, на групичката младежи от с. Било, можем да пожелаем все такъв успех и за бъдеще да работят и творят сгруппирани около новото читалище и около своя енергичен учител.

КАРДАМЪ

Просвѣтната дейност въ с. Александрия

с. Александрия — Учениците от нашето село, при добричката смесена гимназия, по собствен почин, с подкрепата на местните учители, изнесоха с голъм успех една ученическа забава с подбрана програма.

Това първо тържество след освобождението на нашето село, бѣ открито от учителя Васил Иванов, който в кратка реч изтъкна значението и ролята, която играе читалището въ България. От името на селското ни читалище учениците решиха да подготвят забава. Главната част на забавата представляваше пиеската „Сядът на бунтовника — поетъ Бачо Киро“. Преди да се открие завесата, учениците Маилов Илиев говори за личността на Бачо Киро. Той изтъкна, въ общи черти неговия героизъм и саможертва за свободата на България, който завърши: — Нека думите на Бачо Киро да бѣдат заветъ, за да знаемъ да обичаме, да ценимъ и да работимъ за изграждането на Велика България.

Пиесата бѣше изнесена с отличен успех и произведе небивало впечатление средъ многобройните посетители. Събраната сума се даде на читалището от селното.

Наблюдателъ

Загилването на селското стопанство

Последното развитие на събитията на Балканите ще допринесе особено много за икономическото издигане на нашата страна. Къмъ България се присъединяват извънредно ценни и богати области. Стопанският възможности на нашата страна стават много голѣми. България е вече най-ценния стопански факторъ въ Югоизтока за всички голѣми европейски държави.

Това положение се съзнава твърде добре отъ днешното правителство. Вземат се редица мѣрки за възстановяването и усиляването да редица производства.

Презъ изтеклата седмица Министерствъ на земедѣлието е издалъ специално нареждане, съ което напомня на всички ръководители на общественитъ, стопанства и частнитъ лица, че за стопанското издигане на нашата страна настават извънредно благоприятни времена и апелира за повече работа. Той подчертава, че въ областта на свинеѣдството се откриват най-вече възможности за износъ като наблѣга върху следнитъ важни положения:

Да се проагитира, най-широко между стопанитъ, отглеждането и угояването на повече свине, като не остане нито едно българско стопанство безъ свиня.

Да се взематъ мѣрки, щото при всички мѣлкарници, кооперативни и индустриални предприятия, мелници и др. да се отглеждатъ и поставятъ на угояване максималенъ брой свине.

Да се организира най-рационално използването на всички фабрични, кланични, чрхненски и др. отпадѣци за изхранване на свине, а също така и излишни зърнени храни, чрезъ свинеѣдството да бѣдат превърнати въ по ценни животински продукти, съ което ще се получатъ по-високи цени за тяхъ и по-добре заплащане на вложения трудъ.

Да се проагитира по-дълготрайното използване за разплодъ на свинетъ-майки и нерѣзитъ. Горната наредба е повече отъ умѣстна и навременна. Сжити мѣрки се взематъ и за останалитъ отрасли на нашето селско стопанство.

Работниците отъ Добруджа до Н. В. Царя

РАБОТНИЧЕСКИ СИНДИКАТЪ

Добричъ

Председателъ Рафаиловъ

Вамъ и на работническото отъ синдиката Ви благодаря сърдечно по случай празника на Труда.

ЦАРЬ ТЪ

Двореца

Н. В. ЦАРЬ БОРИСЪ III

София

Изживѣло трагедията на 27 годишно робство Добричкото родолюбиво работничество празнувайки за първи път въ свободна и Велика България празника на Труда, 1 май, поздравлява Ваше Величество и молитствува Всевисшния да дари Вамъ и Августейшия Ви домъ съ здраве и дългоденствие за изграждането на още по могъща и Велика България.

За околийски Работнически синдикатъ

Секретаръ:

Йор. Бойчевъ

Председателъ:

С. Рафаиловъ

ЛЮБОМИРЪ ВОБЕВСКИ

ВЪЗМЕЗДИЕ

Земя на нашитъ дѣди,

де огнени личатъ следи,

Взвели изъ тракийски кѣтъ,

Си жива плътъ отъ нашъта плътъ.

Подъ иго си, подъ бичъ и срамъ,

А твоятъ Богъ и твоятъ храмъ

Гдѣ тѣчатъ, налятъ зли врази,

Гнѣватъ ни святъ що ще срази.

Отъ родния ни край е частъ

Земята твоя: чаканъ часъ.

Удари за разпята вечъ, —

Летимъ съ изтегленъ, остъръ мечъ.

Като свѣткавична стрела

Летимъ съ открити си чела,

Съ взоръ пламналъ, съ химни на борци

И съ черни, трѣпени вѣнци.

Съ възторгъ летиме страховитъ,

Величественъ и цюровитъ,

Летимъ къмъ твоя крѣгъзоръ,

Що тѣне въ кѣрви и позоръ.

Съседитъ подѣлъ и лукавъ

Юмрукътъ жилавъ и коравъ

На български герой-войницъ

Ще срещне съ смутъ въ орисанъ мигъ!

О.О. Д-ВО „ДОБРУДЖА“ — ВАРНА

Агенции: Добричъ — Балчикъ — Каварна
Узаконенъ държавенъ автомобиленъ превозвачъ

СЪОБЩАВА

на г-да гражданитъ и търговцитъ отъ Добричъ, Балчикъ и Каварна, че има добре организирана превозна и багажна служба въ агенцитъ си

Приматъ се всички видове колетни и рамбурси
Телефонни справки: Варна 23-43 — Добричъ 72
250 —

то на западъ слънце огръ гърба му.

— Слушай, мале, започна той. Огидохме да се биемъ за отечество. Въ много сражения влизаме. Градъ отъ куршуми надъ главитъ ни. Не спирахме предъ нищо. Като че Богъ ни пазѣше. Една вечеръ ротния подпри двама души за разузнаване. Решихме съ Христо. Непрогледна тъмнина. Неприятелътъ спѣше. Никой не усети какъ се промъкнахме. Свършихме работата си и тръгнахме радостни назадъ. Изведнажъ лавна куче. Спусна се по насъ. Вдигна се тревога. По посока на лая се втурнаха въ тъмнината грѣцки войници, имаше и конници. Бѣгахме, препъвахме се, падахме. Христо стреля. Едно куче изви и се търкули. Конницитъ ни настигнаха. Заловиха ни и откараха въ тѣхнитъ позиции.

Разпитаха ни на нашъ езикъ, къде сѣ войскитъ ни, колко сѣ... Нищо не издадохме. Тѣ се раз-

сърдихе. Мислѣхме, че ще ни убиятъ.

— Е тогава? подпита старата нетърпеливо.

— Единъ тѣхенъ офицеръ се за-смѣ, потупа ни по рамото и заповѣда да ни отведатъ.

— Къде?

— Заведоха ни въ единъ непознатъ островъ при други пленници. Мѣчно преживѣвахме. Ските изъ горитъ и по брѣга. Сѣбирахме семена и плодове отъ дърветата, ловѣхме риба. Никой не се грижеше за насъ. Поглеждахме често къмъ морето съ надежда, че може да ни избавятъ...

— До кога седѣхте тамъ?

— Една привечеръ, следъ като презъ деня бѣ бушувала страшна буря, видѣхме приближаващъ се корабъ, пострададъ отъ бурята. Парахода спрѣ до брѣга. Поправиха го. На мѣстото на удавени тѣ десетина моряци взеха отъ насъ. Пазувахме дълго време. Видѣхме много земи и разни хо-

ра. Спрѣхме въ далечна непозната страна — Америка. Тамъ ни заминаха съ други моряци, а на насъ намѣриха работа. Отначало плащаха добре. Поспечелихме и парици. Но настана безработица. Гладувахме по цѣли дни. Единъ денъ попитаха, кои желаятъ да отидатъ на работа нѣкъде изъ пустинитъ на южна Америка. Съгласихме се. Гладно се не стои. Натовариха на единъ влакъ хиляди безработни. Пропътувахме много. Стовариха ни на океанския брѣгъ, обрасълъ съ гъсти едва проходими гори.

Влакътъ потегли обратно и ни остави. Едни умрѣха отъ гладъ и болести. Други събираха корени, ловѣха дивечи изъ горитъ, а нѣкои пропътуваха пеша хиляди километри и стигнаха до пристанищата, където все се намираше работа за хлѣба. Тръгнахме и ние съ Христо. Очитъ на Костадина се налѣха. Той потрепера и добави полугласно.

— Христо не можа да изтрае на дългия пътъ, разболѣ се и...

погребяхме го въ тия пуси мѣста. Майката изпицъ сърдцераздирателно. Прекръсти се и промълви нѣщо едва чуто.

— Останахъ самъ. Единъ денъ край едно пристанище зачухъ български говоръ. Наши българи, работници въ чужди параходи, които пренасятъ стоки отъ Европа за Америка. Описахъ теглото си. Съжалиха ме. Нахраниха ме съ хлѣбъ и сушено месо и съ вино се почерпихме.

На връщане ме скриха при вжличката на парахода и ме доведоха до Европа...

— А защо не се обади, синко, толкова години все за васъ мисля?

— За село, за тебе горѣха душитъ ни, но нали бѣхме чули отъ нашенци, пленници въ грѣцкия островъ, че си умрѣла. На кого да пишемъ, като нѣмаме други освенъ тебе, а и Христо изгубихъ, но пакъ искахъ да се вър-

на у дома, да видя гроба ти по-не. Съ мжки минавахъ чужди граници. Подлагахъ рѣжа за парче хлѣбъ. Спахъ на открито...

Като не сваляше очи отъ майка си Костадинъ се поогледа и продължи.

— Колко съмъ изпадналъ, остарѣлъ. Срамъ ме е отъ себе си. Дрѣхи не останаха на гърба ми. Пристигнахъ като просѣкъ до село и гледахъ никой да не ме познае.

Какъ ми е леко сега мале. Ти си била жива. Мислила си за насъ, измѣчвала си се. Едри слъзи се търколиха по изстрадалитъ гърди. Старата въздѣхна дълбоко. Зарида. Прекръсти се. Благослови челото си. Олюлѣ се и отъ радост ли, отъ жалба ли падна и не стана вече. Тя дочака завръщането и премина въ другия свѣтъ. На лицето ѣ за мигъ се спрѣ последниятъ лъчъ на залязващото слънце.

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

Информационен ежедневник за обществен живот, стопанство, културен подем и широка разгласа

М-ра на земеделието г. Кушевъ въ ДОБРУДЖА

Въ неделя вечерта пристигна въ гр. Добрич м-ра на земеделието, г. Кушевъ, придруженъ отъ добруджанските д-ри г. г. Ангелъ Стояновъ, д-ръ Иванъ Пенковъ, висши чиновници при Министерството на земеделието, народни представители и др.

Вчера преди обѣдъ, г. м-ра заедно съ г. г. областния д-рскторъ Пеневъ, областния стопански директоръ Методи п. Николовъ и другитъ придружаващи го лица посети с. Чайрижъ, Дуванъ-Ювасъ, новото северно-добруджанско село на Байръ-Баши, Балчикъ, Каварна и др. села, където разговаря съ представителитъ на мѣстнитъ жители и на севернитъ добруджанци, интересувайки се отъ близо за тяхното положение. Г-нъ м-ра изслуша съ голѣмо внимание молбитъ на тжжителитъ и лично се разпоре ди въ много случаи. На всѣкъ де скѣпнитъ гости бѣха ралушно посрещнати и отрупани съ цвѣта. Г-нъ министра посети и нѣколко стопанства на северно-добруджанци, които останаха твърде доволни и приятно из

ненадани отъ вниманието и любезността на г. министра.

Следъ обѣдъ въ два часа, г-нъ министра и придружаващите го лица пристигнаха въ Добричъ, където въ ресторантъ „Централъ“ общинската управа даде голѣмъ банкетъ. Кметътъ на града, г. Ангелъ Черкезовъ, поздрави г. министра съ добре дошълъ и изказа както своята радостъ така и тая на добричени за посещението му въ града и дигна чашата за наздравица за величието на България. Съ хубави и сърдечни думи отговори г. министъръ Кушевъ и дигна чаша за българския земеделецъ за българското земедѣлие и за велика и щастлива България.

Обѣдътъ мина въ отлично настроение, следъ което въ Областното управление г. министра има служебна конференция, на която прие много представители както отъ мѣстни земедѣлци така и на северодобруджанци. Следъ конференцията г. министра и придружаващите го лица заминаха за Силистра.

Вести отъ Силистра

Въ срѣда вечерта, Иванъ Дочевъ, новоназначениятъ кметъ на града ни, свика общогражданско събрание въ военния клубъ, на което говори предъ многолюдното гражданство за нуждитъ на града и мероприятията, които общината ще трѣбва да предприеме и осъществи.

Въ продължение на 27 години града ни не е ималъ начело на управата ни подобенъ представителъ, който да положи минимумъ грижи както за благоустройството, канализацията и удовлетворяване на най-елементарнитъ нужди на града и силистренскитъ граждани възхитени отъ начинанието на кмета, не скриваха своитъ чувства на симпатии къмъ него още въ първитъ дни отъ неговото идване тукъ и често биваше прекъсванъ отъ удобрителнитъ аплодисменти на присѣстваващите.

Кмета апелира къмъ Силистренското гражданство да даде своето скромно съдействие за осъществяването на тѣзи предстоящи за извършване мероприятия.

Седмичата на книгата въ Силистра. Отпразднуването „Седмичата на книгата въ“ града ни стана съ неочакванъ успѣхъ, съ целъ да се освежи учебната работа и обществената дейностъ на учителитъ отъ нашата околия: Уредиха се тукъ служебни конференции, на които вземаха участие освенъ нѣколко видни учители и група писатели, начело съ народната поетеса Елисавета Багряна. Така че отпразднуването се заккри съ голѣмъ успѣхъ за разпространяването на българската книга.

Въ връзка съ заминаването на 39 евреи въ трудовитъ дру

жини, направи особено впечатление и обърна внимание на нашиятъ силистренски народъ заради това, защото за пръвъ пжтъ младата генерация се отправя съ параходъ къмъ предѣлитъ на стара България. По този случай предъ мнозината повикани и Силистренски народъ, г-нъ Буко Коенъ — български запасенъ поручикъ, каза следното: „Отечеството ви зове, за да донесете и вие скромниятъ дѣлъ за изграждането на Велика България“. Това е гордостъ за насъ евреитъ, българскиятъ евреинъ е доказалъ и въ миналото че е способенъ да се бори съ оржие въ ржка срещу отечествениятъ нашъ врагъ, като окичилъ гърдитъ си съ кръстове за храбростъ“.

„Вие евреи-трудоващи ще докажете, че сте дваждъ по-способни да се борите съ черния трудъ шомъ Отечеството ни налага, шомъ родината ни иска това.“

„Бждете горди и бодри, защото имате единъ мждъръ Господаръ, който бди надъ насъ всички ни и се грижи за насъ.“

„Вие ще подготвите пжтищата, презъ които ще мине нашата храбра и непобедима армия“. — Вие ще подновите съобщенията съ новоосвободенитъ бивши наши земи и по този начинъ всички заедно съ цѣлокупния български народъ ще се радваме на Велика България.“

Ще изпълните заповѣдитъ на Вашитъ началници безропотно и съ това ще улекне Вашата служба.

Да живѣе Върховниятъ ни вождъ Н. В. Царъ Борисъ III — Ура!

Да живѣе славната, храбрата и непобедима Българска армия! — Ура!

ВѢСТИ

— ДНЕСЪ въ 10:50 часа пр. обѣдъ, на площадъ „Свобода“ ще се състои първиятъ Георгьовденски парадъ въ освобождения Добричъ. Ще се произведе тържественъ молебень, следъ което частитъ отъ мѣстния гарнизонъ ще минатъ въ церемониаленъ маршъ предъ начальника на гарнизона. На това първо голѣмо празненство ще присѣствуватъ всички официални лица, представителитъ на всички организации, учащитъ се и гражданството.

— Енорийското православно християнско братство „св. Георги“ въ града ни изказва сърдечна благодарностъ на туркашното семейство Василь Сте-неби за дарената отъ него сума отъ 500 лв. за безплатната църковна трапезария за спомени по случай шестъ месеци отъ смъртта на сина имъ Стефанъ.

— Дружеството на запаснитъ офицери поканва всички г. г. запасни овицери да се явятъ днесъ, 6 май въ 8 и пол. часа сутринта въ клуба за да взематъ участие въ тържественото празнуване празника на храбростта на българското войнство. Присѣствителитъ задължително. Облѣкло празнично при значка и всички ордени.

— **ДОБРИЧКОТО градско общинско управление, съобщава на всички младежи отъ градъ Добричъ и селата Суитчукъ и Петие, които бѣха отложени отъ наборната комисия презъ месецъ октомврий 1940 г., тия които не сж служили и сж се записали въ наборния списъкъ следъ тая дата и роденитъ презъ 1921 година, че до 11 май, тази година, трѣбва да се явятъ въ гражданското отделение — стая № 4 (зданието на Марко Ивановъ), за даване на сведение по набора.**

За неявитите се ще се държи сметка и ще бждатъ глобявани.

ПРЕЗЪ месецъ май падатъ много често силни градушки. Тѣ могатъ да унищожатъ развититъ вече култури. На всѣки земедѣлецъ, следователно, се налага задължението да побърза да застрахова земедѣлскитъ си култури. Само по този начинъ той ще осигури доходитъ отъ стопанството си, за които влага непосиленъ трудъ цѣла година.

Срещу малка премия, той гарантира хлѣба на децата си и ги предпазва отъ тежки изпитания.

Проче, побързайте да застраховате, защото всѣки моментъ могатъ да паднатъ градушки и да Ви изненадатъ.

— Народното първоначално училище въ с. Старо-село, Тутраканско, изказва голѣмата си благодарностъ на ученицитъ отъ Първа мъжка гимназия

Да живѣе цѣлокупния Български народъ! — Ура.

До виждане други братя и съ Бога напредъ!

Въ града ни се откри кинотеатъръ „Балканъ“ въ зданието на бившата на българския театъръ „Седѣнка, подъ вещото ръководство и инициатива г-да Василь Ивановъ Минчевъ Берковицъ и Никола К. Вързовъ отъ гр. Ломъ.

СКАСКАТА НА ДОРА ГАБЕ за Йорданъ Йовковъ

Въ неделя, 11 ч. пр. обѣдъ, въ салона на кино „Модеренъ“ поетесата Дора Габе държа скаска за живота и литературната дейностъ на голѣмия български писателъ и пѣвецъ на Добруджа, Йорданъ Йовковъ.

Дора Габе въ продължение на часъ и половина прикова вниманието на многобройнитъ слушатели съ една чудна последователностъ и ни поведе по стѣпките на голѣмия писателъ къмъ просторитъ на ония хоризонти, където въ гениятъ на голѣмия писателъ е бродилъ и отъ където прѣскалъ своитъ хубави пѣсни по цѣлата българска земя. Безсмъртнитъ творения на Йовкова преминаватъ границитъ на отечеството ни.

Тѣ сж преведени на много езици. По тѣхъ чуждиятъ святъ знае за просторнитъ полета на равна Добруджа; защото почти въ всичкитъ му произведения има нѣщо отъ страната, където той е живѣлъ и прекаралъ най-хубавитъ си години.

— Съ своето убедително слово Дора Габе завладе многобройнитъ слушатели, които заслужено я възнаградиха съ бурни и продължителни ръкоплѣскания.

Сладъ обѣдъ д-во „Майчина грижа“ въ нейна честъ даде голѣмъ чай, където сжщо така поетесата на Добруджа бѣ приветствувана много ласкаво отъ страна на членкитъ на д-вото.

ОБЛАСТНА ЗЕМЕДѢЛСКО — СТОПАНСКА ДИРЕКЦИЯ

въ гр. Добричъ

Обявление № 1239

Областната земедѣлско—стопанска дирекция въ гр. Добричъ търси да наеме помѣщение за 1941 година, състоящо се отъ 7-9 стаи за канцеларии, 1-2 стаи за архива, 2-4 стаи за складове, изба гаражъ, оборъ за 2 коня, навесъ за файтонъ каруца, шейна и една плѣвня.

Желающитъ конкуренти да подадатъ офертитъ си най-късно до 22 май т. год. въ канцеларията

Закона за Б. О. П. е задължителенъ. Разноситъ по наемането сключването на договора сж за смѣтка на наемателя.

гр. Добричъ,

3. V. 1941 год.

ОТЪ ДИРЕКЦИЯТА

Българската войска е най-младата на Балканитъ. Нейната шестдесетъ годишна история не познава поражение. ТЯ Е НЕПОБЕДИМА.

Св. Ив. Рилски“ гр. София за събраната и изпратена отъ тѣхъ сума отъ 2000 лв., като помощъ за нуждитъ на сжщото училище.

— ВСИЧКИ граждани, които сж обжалвали данъка върху сградитъ следва до 20 май т. г. да платятъ една трета отъ

опредѣления имъ данъкъ отъ първоначалната комисия.

— ЧЕСТВУВАНЕТО стогодишнината на голѣмия българинъ Василь Дрουμεвъ — Климентъ Митрополитъ Търновски, оповестено за 11 май т. г., поради стеклитъ се обстоятелства, се отлага за на есень.

Българското знаме е светиня за нашия войникъ. Храбрата нашъ войска плени много чужди знамена, но не даде нито едно свое знаме. Това е една историческа истина.

ПУШЕТЕ ПЛОВДИВСКИТЪ ЦИГАРИ ЗОРА

БЪЛГ. ЗЕМЕДѢЛСКА И КООПЕРАТИВНА БАНКА

Нар. учреждение за обслужване съ кредитъ бѣлг. стопанства и кооперации

ОСНОВАНО ВЪ 1864 г. Капиталътъ е неограниченъ

ОБСЛУЖВА СЪ КРЕДИТЪ: Земедѣлскитъ стопанства, земе-дѣлскитъ кредитни и кооперативни потребителни дружения, тѣхнитъ съюзи и воднитъ синдикати; занаятчийскитъ кооперации; поп. банки и тѣхнитъ съозидатели.

ДОСТАВЯ: Земедѣлски орждия и машини, подобрани семена за посѣвъ на зърнени храни и фуражъ, меденъ сулфатъ (силь камъкъ) за прѣскане и предпазване лозята и овоцнитъ градини отъ болести и за защита отъ паразити; купува бавъ, лѣрвенъ материалъ, смазочни и горивни материали; занаятчийски материали и пр.

ПОСРѢДНИЧИ: за продажба и износъ за чужбина на земе-дѣлски произведения, събирани отъ кооперативнитъ дружения; тютюнъ, пашкули, розово масло, прѣси, сухи и консервирани плодове, зърнени храни и фуражъ, машини, сахтиянь, к. и л. и др.

ИЗВЪРШВА: всички банкови операции, приема спестовни влогове, срочни и безсрочни, при най-износни условия.

СЕДАЛИЩЕ И УПРАВЛЕНИЕ ВЪ СОФИЯ. 112 клона и 53 агенти въ всички производствени, земедѣлски градове и села. 50 попул. банки въ цѣлата страна, които извършватъ влогово-акредитивна служба.